

af 1901 potti brennivíns, og höfðu þeir lekið úr flátum, er í sama mánuði höfðu verið flutt í skipunum Familien og Elbo til Eyrarbakka; en af hönd hvorstveggja hafði um leið og skjöl skipanna voru sýnd, verið skýrt hlutaðeigandi gjaldheimtumönnum frá lekunum, og höfðu þeir þar eptir haft umsjón með affermingu skipanna og fært sönnur á, að það, sem að ofan er tilgreint, hefði lekið.

Jafnframt því að tilkynna herra amtmanninum þetta til þóknanlegrar birtingar, skal eg eptir fyrirætlum ráðgjafans í upphaflega nefndu bréfi, og með því, að ástæða virðist vera til að ætla, að hlutaðeigandi lögreglustjórar telji það nægilegt til að sanna teka, sem frá hefir verið skýrt, að þeir að eins sæu viðstaddir við flutning hinna viðkomandi fláta úr skipinu og mælinguna á því, sem flátin hafa inni að halda, þjónustusamlega hafa yðr umbeðna, að leiða athygli lögreglustjóranna að því, að þeir samkvæmt bréfi dómsmálastjórnarinnar frá 4. ágúst f. á. eiga, þá er þeim, um leið og skjöl einhvers skips eru sýnd, verður sagt frá, að nokkuð af því, sem ritað er á tollskránni, vanti, að hafa umsjón með allri affermingu skipsins; þangað til mælingin á vörunum hefir farið fram.

Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).

Í tilefni af því, að sýslumaðr, er fyrir nokkrum árum hafði verið veitt nafnbótin «virkelig kanselliraad» hafði lýst yfir því, að hann vildi segja af sér þessari nafnbót, var samkvæmt bréfi ráðgjafans frá 7. þ. m. svarað, að það með því, að veitt hefir verið sýslumönnum öllum með konungsráðgjafi frá 20. maí þ. á. hærri nafnbót en sú, sem getið var um, væri eigi nauðsynlegt að segja henni af sér með þessum orðum.

Bréf landshöfðingjans (til þogga amtmanna).

Eptir að farið hefir hjá alþýðu vorri að brydda á lyst þeirri til að flytjast hópum saman húferlum af landi burt, sem lengi hefir gjört vart við sig erlendis, og gjört það nauðsynlegt að setja þar ýmsar lagaákvæðanir til að koma í veg fyrir, að menn þeir, er starfa að útflutningunum, tæli einfalda alþýðumenn með ósönnum sögnum til að ráðast í útferðir, og síðan noti ókunneik þeirra til að hafa af þeim hinar litlu eigur þeirra og á ýmsan annan hátt fara illa með þá, — verður það umtalsmál að útvega lík lög fyrir þetta land. Af þessu tilefni skal eg mælast til þess, að þér herra amtmadr útvegið og sendið mér með ummælum þeim, sem þér finnið tilefni til, skýrslur frá lögreglustjórunum í þeim sýslum og verzlunarstöðum, í umdæmi yðar, er útflutningr hefir átt sér stað frá, um tölu þeirra manna, er hin síðustu 2 ár hafa flutst hédan búferlum til að leyta sér atvinnu fyrir vestan haf, um það, hvort þeir hafi notað aðstoð útlendra útflutningsmanna (Udvandringsagenter), hverjir hinir hærlandu milligöngumenn slíkra manna hafi verið, og hvernig ferðunum hédan hafi verið háttáð, sér í lagi hvort útfarar hafi farið beinlínis til Vestrheims eðr fyrst til annara landa í Europu t. a. m. Englands eðr Danmerkr, og með hvaða skipum þeir hafi farið — póstskipinu, verzlunarskipi eðr skipi, sem hafi verið sérstaklega leigt til flutningsins. Eg efast ekki um, að menn þeir, er hafa starfað að þessum útflutningum, muni fúsir á að láta hlutaðeigandi lögreglustjóra í tæ allar þær skýrslur, sem hann mun þurfa með til að skýra sem ítarlegast frá þessu öllu.¹

1) Í bréfinu til amtmannsins í norðr og austrumdæminu er þessi viðbót:

Með því, að það hefir spurst hingað, að maðr búsettr á Akreyri, sem hefir hvatt menn til útferðar og boðist til að ráðstafa slíkum ferðum, hafi eptir að hann hefði meðtekið töluvert gjald upp í útfararkostnað frá ýmsum, eigi getað útvegað flutning þann, er hann hefði lofað og eigi heldr getað endirborgað fö það, er